

ROMANI cap 2

¹ Așadar, omule, oricine ai fi tu,

care judeci pe altul,

- nu te poți dezvinovăți;

căci prin faptul că judeci pe altul,

- te osândești singur;

fiindcă tu,

- care judeci pe altul,

- faci aceleași lucruri.

² Știm, în adevăr, că **judecata lui Dumnezeu** împotriva celor ce săvârșesc astfel de lucruri este potrivită cu adevărul.

³ Și *crezi tu*, omule, - care judeci pe cei ce săvârșesc astfel de lucruri,

- și pe care le faci și tu,

- că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

⁴ Sau *disprețuiești tu* - bogățiile bunătății,

îngăduinței

și îndelungii Lui răbdări?

Nu *vezi tu* că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință?

⁵ Dar, cu împietrirea inimii tale, - care nu vrea să se pocăiască,

- îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei

și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu,

⁶ care va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

⁷ Și anume, - va da viața veșnică - celor ce, - prin stăruința în bine,

- caută slava, cinstea și nemurirea;

8 - și va da mânie și urgie - celor ce, - din duh de gâlceavă,
- se împotrivesc adevărului
- și ascultă de nelegiuire.

9 - Necaz și strâmtorare va veni peste orice suflet omenesc - care face răul:
- întâi peste iudeu, apoi peste grec.

10 - Slavă, cinste și pace va veni însă peste oricine - face binele:
- întâi peste iudeu, apoi peste grec.

11 ***Căci înaintea lui Dumnezeu nu se are în vedere fața omului.***

12 - Toți cei ce au păcătuit fără Lege - vor pieri fără Lege;
- și toți cei ce au păcătuit având Lege - vor fi judecați după Lege.

13 Pentru că - nu cei ce aud Legea - sunt neprihăniți înaintea lui Dumnezeu,
- ci cei ce împlinesc Legea aceasta - vor fi socotiți neprihăniți.

14 Când Neamurile, - măcar că n-au lege,
- fac din fire lucrurile Legii,
prin aceasta ei, - care n-au o lege,
- își sunt singuri lege;

15 - și ei dovedesc că lucrarea Legii este scrisă în inimile lor;
- fiindcă despre lucrarea aceasta - mărturisește cugetul lor
- și gândurile lor,
- care sau se învinovățesc

- sau se dezvinovățesc între ele.

16

Și faptul acesta se va vedea în ziua când, după Evanghelia mea,

- Dumnezeu va judeca, prin Isus Hristos,

-lucrurile ascunse ale oamenilor.

17 Tu, - care te numești iudeu,

- care te rezemi pe o Lege,

- care te lauzi cu Dumnezeuul tău,

18 - care cunoști voia Lui,

- care știi să faci deosebire între lucruri, - pentru că ești învățat de Lege;

19 tu, - care te măgulești că ești - călăuza orbilor,

- lumina celor ce sunt în întuneric,

20

- povățuitorul celor fără minte,

- învățătorul celor neștiutori, pentru că în Lege ai dreptarul cunoștinței depline

și al adevărului; –

21 tu deci, - care înveți pe alții, - pe tine însuși nu te înveți?

Tu, - care propovăduiești: „Să nu furi”, - furi?

22 Tu - care zici: „Să nu preacurvești”, -preacurvești?

Tu, - căruia ți-e scârbă de idoli, - le jefuiești templele?

23 Tu, - care te fălești cu Legea, - necinstești pe Dumnezeu prin călcarea acestei Legi?

24 **Căci „din pricina voastră este hulit Numele lui Dumnezeu între Neamuri”, după cum este scris.**

²⁵ Circumcizia, negreșit, - este de folos, - dacă împlinești Legea;
- dar dacă tu calci Legea, - circumcizia ta ajunge necircumcizie.

²⁶ Dacă deci cel necircumcis - păzește poruncile Legii,
- necircumcizia lui - nu i se va socoti ea ca o circumcizie?

²⁷ Cel necircumcis din naștere, - care împlinește Legea,
- nu te va osândi el pe tine, - care o calci,
- măcar că ai slova Legii și circumcizia?

²⁸ Iudeu - nu este acela -care se arată *pe din afară* că este iudeu;
- și circumcizie - nu este aceea -care este *pe din afară*, în carne.

²⁹ Ci iudeu - este acela - care este iudeu înăuntru;
și circumcizie - este aceea a inimii, - în duh, - nu în slovă;
un astfel de iudeu - își scoate lauda - nu de la oameni,
- ci de la Dumnezeu.